

41. gr.

66

Starfsmenn bankans eru skyldugir til að vinna fram yfir venjulegan starfstíma bankans, þegar þess er þörf. 6. nóv.

42. gr.

Starfsmennirnir mega ekki án leyfir bankastjóra taka að sér annað launað starf eða reka atvinnu.

43. gr.

Embættismönnum og starfsmönnum bankans er bannað að gerast umboðsmenn annarra gagnvart bankanum.

44. gr.

Þeir, sem vilja fá lán úr bankanum, skulu beiðast þess skriflega, og geta þeir fengið prentuð eyðublöð undir slíkar beiðnir í bankanum. Skriflegs svars við slíkri beiðni verður ekki krafist, og getur enginn, sem synjað er um lán, heimtað, að honum sé gerð grein fyrir, hverjar ástæður séu til synjunarinnar.

45. gr.

Sérhver skuldunautur bankans má greiða lán það, er hann hefur fengið, allt eða nokkurn hluta þess áður en gjalddagi sá, sem ákveðinn er í skuldabréfinu, er kominn, og fær hann þá endurgoldinn tiltölulegan hluta þeirra vaxta er hann hefur fyrir fram greitt af upphæð þeirri, sem hann greiðir fyrir réttan gjalddaga, en eigi hærri vexti en bankinn á þeim tíma gefur fyrir sparisjóðsinnlög, þó getur bankastjórinn breytt til um vaxtagreiðsluna, ef ástæða þykir til. Vaxtaupphæðin skal nema meiru en 3 kr. til þess að endurgreiðsla á vöxtum geti komið til greina.

Þannig samþykkt á framhaldsstofnfundi Iðnaðarbanka Íslands h.f., hinn 26. október 1952.

Í BANKARÁÐI IÐNAÐARBANKA ÍSLANDS H.F.

Páll S. Pálsson. Helgi Bergs. Kr. Jóh. Kristjánsson.
Einar Gíslason. Guðm. H. Guðmundsson.

Framanrituð reglugerð staðfestist sem reglugerð fyrir Iðnaðarbanka Íslands h.f.

Samgöngumálaráðuneytið, 6. nóvember 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

L Ö G

67

um manntal 16. okt. 1952.

11. nóv.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Haustið 1952 skal fara fram manntal um allt land, miðað við 16. október, og kemur það í stað hins venjulega ársmanntals, sem framkvæmt er ýmist af sóknarprestum eða bæjarstjórnnum.

Við manntal þetta skal fyrir hvert hús gerð manntalsskýrsla, þar sem telja ber: a) Alla, sem eiga heimili í húsinu, eins þótt þeir séu fjarverandi á manntalsdegi. b) Alla, sem dvelja í húsinu, en eiga lögheimili annars staðar. Þó skal ekki telja gestkomandi menn og ekki heldur þá, sem dvelja eingöngu til lækninga. Megi

- 67 telja einhverjar líkur fyrir því, að gestkomandi maður eða sjúklingur, sem býr
11. nóv. annars staðar, sé ekki skráður þar, sem hann á heimili, þá ber að skrá hann þar, sem hann er staddur. Ber húsráðanda að afla sér vitneskju hér að lútandi, eftir því sem unnt er.

2. gr.

Hagstofa Íslands ákveður tilhögun manntalsins, að svo miklu leyti sem það er ekki ákveðið í þessum lögum, og hefur umsjón með framkvæmd þess. Á eyðublaði því, er Hagstofan lætur gera undir manntalið, skal tilgreina fullt nafn hvers manns ásamt öllum þeim upplýsingum öðrum, sem þörf er á vegna spjaldskrár þeirrar yfir alla landsmenn, sem fyrirhugað er að koma á fót.

Fyrir hvert hús skal gerð manntalsskýrsla í tvíriti og fær Hagstofan frumrit hennar, en hlutaðeigandi sveitarstjórn heldur eftirritinu. Sóknarprestarnir skulu fá afnot af eftirritum manntalsskýrslna til færslu manntalsbókar samkvæmt lögum nr. 3/1945.

3. gr.

Í kaupstöðum skulu bæjarstjórnir hafa á hendi framkvæmd manntalsins og utan kaupstaðanna hreppsnefndir. Kostnaður, sem kann að leiða af framkvæmd manntalsins í hverju sveitarfélagi, greiðist úr sveitarsjóði.

Lögreglustjórnir, hreppstjórnir og sóknarprestarnir skulu, hver í sínu umdæmi, vera sveitarstjórnir til aðstoðar við framkvæmd manntalsins. Skulu slíkar aðstoðarstörf teljast til embættisverka, sem hlutaðeigandi starfsmönnum ber engin greiðsla fyrir sérstaklega. Sama gildir um aðstoð þá, sem sóknarprestum er ætlað að láta í té samkvæmt 8. gr.

4. gr.

Hverjum manni ber skylda til að sjá svo um, að hann sé skráður á manntal og hann er skyldur til að gefa þær upplýsingar um sjálfan sig, sem manntalseyðublaðið segir til um.

Hver húsráðandi er skyldur til að rita í tvíriti á manntalsskýrslu hússins, sem hann býr í, þær upplýsingar um sjálfan hann, heimilisfólk hans og leigjendur, sem krafist er, og honum ber enn fremur að gera þetta innan ákveðins frests, sbr. 6. gr.

Hverjum húseiganda ber skylda til að hafa eftirlit með því, að manntalsskýrsla sé réttilega gefin fyrir hús hans innan hins ákveðna frests, án tillits til þess, hvort hann býr sjálfur í húsinu eða ekki.

Brot á skyldum þeim, sem eru lagðar á einstaklinga, húsráðendur og húseigendur í 1.—3. mgr., varða sektum allt að 5000 kr.

5. gr.

Hver sveitarstjórn skal gera þær ráðstafanir, sem eftir aðstæðum á hverjum stað má telja nauðsynlegar til tryggingar því, að manntalsskýrslurnar séu réttilega gerðar og sveitarstjórninni berist þær innan hins ákveðna frests. Telst sveitarstjórn ekki hafa fullnægt skyldum sínum samkvæmt þessum lögum, nema skýrslurnar úr umdæmi hennar séu sendar Hagstofunni, réttilega gerðar, fyrir lok þess frests, sem mælt er fyrir um í 7. gr.

6. gr.

Færslu manntalsskýrslanna skal hafa verið lokið í síðasta lagi sunnudaginn 19. október og næsta dag hefst afhending þeirra til sveitarstjórna, nema þar sem sérstakir teljarar hafa annazt manntalsskráninguna. Hver sveitarstjórn ákveður, hvaða tilhögun skuli höfð við útfyllingu og söfnun skýrslanna.

Sé skýrsla ekki réttilega gefin á tilsettum tíma, þá má, með dagsektum 300—500 kr. á dag, þröngva hlutaðeigandi húsráðanda eða húseiganda til þess að láta hana í té. Getur lögreglustjóri tiltekið sektina með bréfi til hins brotlega.

7. gr.

Þegar manntalið hefur farið fram og sveitarstjórn hefur fengið í hendur manntalsskýrslurnar, skal hún, með aðstoð hreppstjóra og sóknarprests, fara yfir þær og lagfæra þær vandlega. Meðal annars skal, eftir því sem tök eru á, leiðrétta rangar upplýsingar í skýrslunum og bæta við upplýsingum, sem vantar á þær. Skal þessu verki lokið eigi síðar en 31. október í kaupstöðum og eigi síðar en 10. nóvember í hreppum. Þegar eftir lok þessa frests skulu frumritin af skýrslum hvers kaupstaðar og hrepps send Hagstofunni í einu lagi.

Hagstofan getur, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, framlengt frest þann, sem um getur í 1. mgr.

8. gr.

Í sambandi við undirbúning spjaldskrár þeirrar yfir alla landsmenn, sem fyrir hugað er að koma á fót, skulu sóknarprestar, eftir því sem unnt er, láta Hagstofunni í té upplýsingar þær um fyrrverandi og núverandi sóknarbörn, sem kann að vera þörf fyrir vegna spjaldskrárinnar. Sama skylda hvílir á sveitarstjórnnum, að því er snertir upplýsingar um einstaklinga, sem eru eða hafa verið búsettir í umdæmi þeirra.

9. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal fara að hætti opinberra mála.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 11. nóvember 1952.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Steingrímur Steinþórsson.

L Ö G

um afnám laga nr. 41 26. okt. 1917, um breyting á lögum nr. 30 20. okt. 1913,
um umboð þjóðjarða.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Lög nr. 41 26. október 1917, um breyting á lögum nr. 30 20. október 1913, um umboð þjóðjarða, skulu úr gildi numin.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 11. nóvember 1952.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.